

SVÄTÁ NAZARETSKÁ RODINA NÁS POZÝVA K RODINNEJ MODLITBE.

/DECEMBER 2021/

Keďže názov môjho článku nás pozýva k rodinnej modlitbe, dovoľm si citovať **Svätého otca Františka**, ktorý napísal v posynodálnej apoštolskej exhortácii v „**Amoris Laetitia**“ takúto krásnu modlitbu k Svätej rodine: *„Ježiš, Mária a Jozef, vo vás kontemplujeme žiaru pravej lásky, na vás sa s dôverou obraciame. Svätá nazaretská rodina, urob aj z našich rodín miesta spoločenstva a večeradlá modlitby, opravdivé školy evanjelia a malé domáce cirkvi. Svätá nazaretská rodina, nech sa viac v rodinách nezakusuje násilie, uzavretosť a rozdelenie; každému, kto bol zranený a pohoršený, nech sa čoskoro dostane útecha a uzdravenie. Svätá nazaretská rodina, daj, aby sme sa všetci upevnili vo vedomí posvätného a nedotknuteľného charakteru rodiny, tej krásy v Božom pláne.“*

V knihe „Rodina na ceste k Otcovi“ od Pavla Janáča sa píše: „Nazaretská rodina Jozefa, Márie a Ježiša sa navonok v ničom nelíšila od ostatných rodín. Ich rodinný život pozostával, ako v iných rodinách, zo všedných každodenných starostí. Svätý Jozef sa väčšiu časť dňa venoval práci, aby zarobil na živobytie pre svoju domácnosť. Presvätá Bohorodička zasa mala plné ruky práce s prípravou jedla, udržiavania poriadku v dome a starosť o Ježiša. Treba nazrieť hlbšie do tajomstva ich rodinného života a objavíme aj vnútorný rozmer ich spolunažívania, ktorý sa volá duch modlitby. Súbežne s vonkajšou aktivitou práce bola v ich domácnosti stále prítomná činnosť modlitby. Svätá rodina bola v plnom a pravom zmysle slova spoločenstvom modlitby.“

V nazaretskom dome Jozefa a Márie sa neustále uplatňoval dvojaký typ modlitby. V prvom rade to bola osobná modlitba každého z členov Svätej domácnosti. Žili ponorení do Božej prítomnosti a v ustavičnom kontakte s Bohom. **Svätý Jozef spájal svoju osobnú modlitbu s každodennou prácou**, ktorú chápal ako službu Bohu a oslavu jeho dobroty a lásky. **Pre Presvätú Bohorodičku bola zasa charakteristická rozjímavá modlitba.** Hlboko v srdci vedela prežívať a kontemponovať tajomstvo svojho Syna a všetko, čo sa na neho vzťahovalo, ako o tom svedčí evanjelium: *„Ale Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich.“ (Lk2,19)*

Ježiš zase ani na chvíľu neprestával viesť dôverný rozhovor s Otcom. Celý svoj skrytý život v Nazarete posvätil prácou a modlitbou. Ten, ktorý žiadal, že sa treba stále modliť a neochabovať: „*Rozpovedal im podobenstvo, ako sa treba stále modliť a neochabovať... (Lk18,1)*, **prežíval svoj život ponorený do modlitby k svojmu Otcovi.**

V Nazaretskej rodine sa uskutočňovala aj spoločná modlitba. Jozef, Mária a Ježiš aj spoločne oslavovali Boha. V ich domácnosti často znel spev posvätných žalmov a duchovných piesní.

Aj pre kresťanskú rodinu je modlitba prvoradým a základným prejavom jej života a k tomu nás pozýva aj Nazaretská rodina. Je to osobná modlitba jej jednotlivých členov, ale aj spoločná modlitba celej rodiny.

O modlitbe rodiny hovorí Svätý otec Ján Pavol II. v apoštolskej exhortácii Familiaris consortio takto: „*Rodinná modlitba má svoje charakteristické znaky. Je to spoločná modlitba manžela a manželky, rodičov a detí. Spoločenstvo v modlitbe je súčasne plodom a požiadavkou oného spoločenstva, ktoré sa utvorilo sviatosťou krstu a manželstva.*“

Na členov kresťanskej rodiny sa môžu vzťahovať slová, ktorými Ježiš sľubuje svoju prítomnosť: „*A zasa vám hovorím: Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to do môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.*“ (Mt18,19)

V rodine okrem spoločnej modlitby sa veľmi odporúčajú aj domáce bohoslužby slová: čítanie Božieho slova a rozjímanie o ňom, pobožnosti a neposlednom rade svätý ruženec. Netreba zabúdať na spoločnú modlitbu pri stolovaní pred jedlom a po jedle. Nemenej dôležitá je aj súkromná ústna modlitba jednotlivca.

V katechéze pápež František pri generálnej audiencii o hodnote ústnej modlitby povedal: „*Ústna modlitba je bezpečnou cestou k Bohu. Prvá ľudská modlitba je vždy ústnym recitovaním. Pery sa vždy hýbu ako prvé. Samotný Ježiš nás naučil slová modlitby „Otče náš“, a je v nej obsiahnuté všetko, zdôraznil pápež. Preto aj naša modlitba perami má vyjadrovať všetky naše pocity, dobré, i tie zlé. Modlitba je rozhovor s Bohom; a každé stvorenie sa istým spôsobom zhovára s Bohom. U človeka sa modlitba stáva slovom, invokáciou, piesňou, poéziou ...*

Božie slovo sa stalo telom, a v tele každého človeka sa slovo vracia k Bohu v modlitbe.“

Modlitba srdca je tajuplná a v niektorých momentoch nám uniká. Modlitba pier, ktorá sa šepoce alebo recituje zborovo, je naopak vždy k dispozícii, a potrebná je tak ako manuálna práca.

Katechizmus uvádza: *„Ústna modlitba je nevyhnutnou zložkou kresťanského života. Ježiš učí svojich učeníkov, ktorých priťahovala tichá modlitba ich učiteľa, ústnu modlitbu: „Otče náš“ (KKC,2701). „Nauč nás modliť sa“, prosia učenici Ježiša. A v tejto modlitbe „Otče náš“ je všetko.*

Všetci sa máme čo učiť aj o vytrvalosti ruského pútnika, o ktorom hovorí jedno duchovné dielo, že sa naučil umeniu modlitby nekonečným opakovaním invokácie: *„Pane, Ježišu Kriste, Boží Syn, zmiluj sa nado mnou hriešnikom!“* Opakoval iba toto. Ak bude vo svojom živote obdarený milosťami, ak sa jeho modlitba jedného dňa stane tak horúcou, že mu dá vnímať prítomnosť Božieho kráľovstva uprostred nás, ak sa jeho pohľad premení tak, že bude ako pohľad dieťaťa, je to preto, lebo vytrval v odriekaní jednoduchej kresťanskej opakovacej prosby.

Na druhej strane, veriaci človek ani v takom stave, akokoľvek bolestnom a bezvýchodiskovom, nemusí byť ubiedený a zúfalý. Lebo ešte vždy má jeden liek – modlitbu.

Svätá rodina bola rodinnou modlitbou. Treba sa aj nám od nej učiť tomuto umeniu kresťanského života v našich rodinách.

Vypracoval: o. ThDr. Marek Pejo, PhD., farár Lekárovce